

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6CoE/8/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7511212079
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7511212079.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudkýň JUDr. Andrey Galdunovej a JUDr. Moniky Koščovej v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal, s.r.o., advokátskou kanceláriou, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. X, C., vedenej súdnym exekútorom JUDr. Jaroslavom Mrázom, Exekútorský úrad so sídlom v Bratislave, Bosákova 5B, pod sp. zn. EX 406/2011, o vymoženie 3.561,45 EUR s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Košice II zo dňa 10.01.2023, č.k. 48Er/2715/2011-101

rozhodol:

Zrušuje uznesenie Okresného súdu Košice II zo dňa 10.01.2023, č.k. 48Er/2715/2011-101 a uznesenie zo dňa 06.02.2023, č.k. 48Er/2715/2011-112 a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

- Okresný súd Košice II ako súd prvej inštancie uznesením označeným v záhlaví exekúciu zastavil.
- V odôvodnení uviedol, že oprávnený sa podaným návrhom na vykonanie exekúcie dňa 20.07.2011 domáhal u súdneho exekútora vykonania exekúcie voči povinnému za účelom vymoženia svojej pohľadávky, a to na základe exekučného titulu - zmenkového platobného rozkazu Okresného súdu Bratislava V č.k. 1Zm312/2010-21 zo dňa 09.11.2010. Dňa 19.08.2011 doručil súdny exekútor súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, na základe ktorej mu súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 12.10.2011. Dňa 25.01.2016 doručil oprávnený súdu prvej inštancie doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie podľa ust. § 243f Exekučného poriadku. Po citovaní § 9a ods. 1, § 39 ods. 4, § 243f ods. 1, 3, 5, 6 Exekučného poriadku a § 121 ods. 2 a 5 CSP súd konštatoval, že vzhľadom na to, že v danom prípade je exekučným titulom zmenkový platobný rozkaz, bol podľa § 243f Exekučného poriadku oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie o skutočnosti vyžadované Exekučným poriadkom v jeho § 39 ods. 4 najneskôr do dňa 22.01.2016. Súdu prvej inštancie však bolo doručené podanie oprávneného, ktorým doplnil návrh na vykonanie exekúcie dňa 25.01.2016. Súd tak prijal záver, že lehota na doplnenie návrhu oprávneného začala plynúť deň po uverejnení zákona v Zbierke zákonov Slovenskej republiky, t.j. dňa 24.12.2015 a uplynula dňa 22.01.2016. Keďže si teda oprávnený svoju povinnosť v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote nesplnil (návrh doručil dňa 25.01.2016), súd exekúciu v zmysle ust. § 243f ods. 5 Exekučného poriadku zastavil. Na záver súd prvej inštancie doplnil, že ustanovenie § 39 ods. 4 Exekučného poriadku ukladá povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie oprávnenému v každom prípade, v ktorom bol exekučným titulom priznaný nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou a nie je pritom relevantné, či hlavný kauzálny vzťah medzi účastníkmi konania má charakter obchodnoprávny resp. spotrebiteľský. Ustanovenie § 243f ods. 1 Exekučného poriadku je kogentného charakteru a v prípade jeho nedodržania to má obligatórne za následok zastavenie exekúcie podľa ust. § 243f ods. 5 Exekučného poriadku. Súd prvej inštancie mal zároveň za to, že proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné, keďže Exekučný poriadok

proti uzneseniu o zastavení exekúcie podľa § 243f ods. 5 odvolanie nepripúšťa a odvolanie nepripúšťa ani Civilný sporový poriadok, ktorého ustanovenia sa v zmysle § 9a ods. 1 Exekučného poriadku primerane použijú v konaní podľa Exekučného poriadku. O trovách exekúcie si súd vymienil rozhodnúť samostatným uznesením.

3. Následne uznesením č.k. 48Er/2715/2011-112 zo dňa 06.02.2023 súd prvej inštancie rozhodol o trovách exekúcie tak, že súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal.

4. Proti uzneseniu o zastavení exekúcie podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, resp. aby uznesenie zmenil tak, že rozhodne o pokračovaní exekúcie.

5. Oprávnený v odvolaní namietol záver súdu prvej inštancie o neprípustnosti odvolania proti uzneseniu o zastavení exekúcie podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku a napadnuté uznesenie považoval za nepreskúmateľné. Oprávnený sa nestotožnil s právnym posúdením súdu, že by povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie v zmysle § 243f Exekučného poriadku v lehote 30 dní predstavovala hmotnoprávny úkon, ktorý je v posledný deň lehoty potrebné doručiť súdu. Takisto sa nestotožnil so záverom súdu, že návrh na doplnenie exekúcie podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku podal dňa 25.01.2016, nakoľko oprávnený predmetné podanie zaslal poštou už dňa 22.01.2016 a dňa 25.01.2016 bola zásielka súdu doručená. Súd prvej inštancie tak dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil pokiaľ uzavrel, že oprávnený svoj návrh na doplnenie exekúcie nepodal v zákonom stanovenej lehote. S poukazom na § 121 ods. 5 CSP bol oprávnený názoru, že doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie do 30 dní odo dňa účinnosti zákona je procesnoprávnou lehotou, ktorá je zachovaná, ak sa úkon urobí v posledný deň na súde alebo sa podanie odovzdá na poštovú prepravu. V danom prípade síce bolo doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie doručené súdu až dňa 25.01.2016, avšak oprávnený listinu zaslal súdu poštou už dňa 22.01.2016, čo vyplýva aj z podacieho hárku priloženého k odvolaniu. Súd prvej inštancie tak vec nesprávne právne posúdil pokiaľ lehotu v zmysle § 243f ods. 1 Exekučného poriadku považoval za hmotnoprávnu lehotu. Oprávnený ďalej poukázal na to, že v podacom hárku sa uvádza len jedna spisová značka konania, avšak na súd boli v predmetnej obálke odoslané všetky doplnenia návrhov na začatie exekúcie v zmysle § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, ktoré oprávnený v tom čase evidoval na Okresnom súde Košice II s ohľadom na množstvo podaní a ich potrebu hromadného podania v krátkej lehote. Oprávnený tak mal za to, že si svoju povinnosť v zmysle § 39 ods. 4 Exekučného poriadku splnil v zákonom stanovenej lehote a súd vec nesprávne právne posúdil a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam pokiaľ dospel k záveru o opaku a exekúciu zastavil.

6. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podal oprávnený v zákonnej lehote, preskúmal uznesenie podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP, ako aj konanie mu predchádzajúce, a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP.

7. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované (§ 470 ods. 2 prvej vety CSP).

8. Podľa § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

9. Podľa § 9a ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom do 31.03.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“), ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

10. Odvolací súd z obsahu spisu súdu prvej inštancie zistil, že exekučné konanie proti povinnému sa začalo dňa 25.07.2011, kedy bol u súdneho exekútora podaný návrh na vykonanie exekúcie. Exekučným titulom v konaní je zmenkový platobný rozkaz Okresného súdu Bratislava V, č.k. 1Zm/312/2010-21 zo dňa 09.11.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť a stal sa vykonateľným dňa 20.12.2010. Uvedený zmenkový platobný rozkaz ukladal povinnému zaplatiť právnenému predchodcovi oprávneného (ČSOB

stavebná sporiteľňa, a.s.) sumu 3.561,45 EUR spolu s 6 % ročným úrokom z omeškania od 16.12.2009 do zaplatenia, zmenkovú odmenu a náhradu trov konania. Dňa 12.10.2011 bolo súdnemu exekútorovi udelené poverenie na vykonanie exekúcie.

11. Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opísať aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

12. Podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

13. Podľa § 243f ods. 3 Exekučného poriadku, exekúcie podľa odseku 1 sa odo dňa účinnosti tohto zákona odkladajú.

14. Podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote podľa odseku 1, súd exekúciu zastaví.

15. V zmysle § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, zákonodarca stanovil oprávnenému v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku povinnosť, podľa ktorej je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie.

16. Oprávnenému tak „ex lege“ (zákonom č. 438/2015 Z. z.) vznikla povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie (aj v prípade, že došlo k udeleniu poverenia na vykonanie exekúcie), ktorá smeruje proti povinnému - fyzickej osobe, bez ohľadu na to, či ide alebo nejde o podnikateľský subjekt, o rozhodujúce skutočnosti, ktoré sa týkajú vlastného vzťahu s povinným a tieto tvrdenia preukázať. V prípade, že rozhodnutie, ktoré predstavuje exekučný titul (nezávisle od povahy rozhodnutia alebo subjektu, ktorý ho vydal) bolo vydané v spotrebiteľskom spore (vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou) a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom, vzniká súdu v zmysle § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku povinnosť takúto exekúciu zastaviť.

17. Zákon č. 438/2015 Z. z., ktorým došlo k novelizovaniu Exekučného poriadku, bol schválený dňa 15.12.2015 a vyhlásený dňa 23.12.2015, pričom účinnosť nadobudol dňom vyhlásenia, teda dňa 23.12.2015. Oprávnený tak bol povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie v zmysle § 243f ods. 1 Exekučného poriadku v lehote 30 dní počítaných od 23.12.2015, teda najneskôr do 22.01.2016. V danom prípade ide o lehotu procesnú a preto pre jej zachovanie stačilo v zmysle § 121 ods. 5 CSP v posledný deň lehoty podanie (doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle § 243f ods. 1 Exekučného poriadku) odovzdať orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť, napr. na pošte.

18. Z obsahu spisu súdu prvej inštancie odvolací súd zistil, že na čl. 26 je zažurnalizované podanie oprávneného zo dňa 19.01.2016 – doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle § 39 ods. 4 v spojení s § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, s pečiatkou súdu o potvrdení doručenia podania súdu dňa 25.01.2016. Z podanej pečiatky súdu však nie je zrejmé, či toto podanie bol doručené súdu osobne (keďže na ňom chýba označenie o podaní osobne) alebo poštou (keďže na ňom chýba označenie o pripojení obálky resp. za podaním sa obálka nenachádza).

19. Oprávnený k odvolaniu pripojil podací hárok z pošty s označením odosielateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o. a tvrdil, že obsahom zásielky RP262495528SK, podanej dňa 22.01.2016, adresovanej Okresnému súdu Košice II, označenej ako doplnenie návrhu § 39 ods. 4 EP, bolo z dôvodu hospodárnosti viaceré podaní k viacerým konaniam, a to aj k sp. zn. 48Er/2715/2011.

20. Z pečiatky na podaní, zo samotného podania, ani z podacieho hárku na pošte tak nie je bez pochybnosti preukázané, že doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 v spojení s §

243f ods. 1 Exekučného poriadku bolo súdu doručené (resp. odovzdané orgánu, ktorý je povinný ho doručiť) v zákonnej lehote, t.j. najneskôr do 22.01.2016.

21. V súvislosti s uvedeným odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.06.2018, sp. zn. 3 Cdo 14/2018, v ktorom najvyšší súd konštatoval, že pre záver o nesplnení podmienok konania nepostačuje iba pochybnosť o ich splnení; nesplnenie podmienok konania musí byť preukázané mimo rozumných pochybností. Ak súd nemá záver o nedodržaní zákonom ustanovenej procesnej lehoty na podanie opravného prostriedku preukázaný mimo rozumných pochybností, musí vychádzať z predpokladu, že opravný prostriedok v zákonnej lehote podaný bol (III. ÚS 331/04, III. ÚS 249/08, IV. ÚS 379/08).

22. S poukazom na uvedené a v súlade s citovaným uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky tak odvolací súd konštatuje, že v danom prípade nebolo mimo rozumných pochybností preukázané, že podanie oprávneného, ktorým doplnil svoj návrh na vykonanie exekúcie, bolo podané po uplynutí zákonnej lehoty, t.j. po 22.01.2016, keďže v prípade jeho podania na pošte v tento deň by lehota zachovaná bola. Iba samotná pečiatka súdu o prijatí podania dňa 25.01.2016 bez ďalšieho nepreukazuje, že podanie bolo doručené po zákonom stanovenej lehote. Záver súdu prvej inštancie o tom, že v danom prípade boli splnené podmienky pre zastavenie exekúcie podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku pre nedoplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote, tak nemožno považovať za správny.

23. Z týchto dôvodov odvolací súd podľa ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil odvolaním napadnuté uznesenie (ktoré pre včas podané odvolanie nemohlo nadobudnúť právoplatnosť), ako aj uznesenie č.k. 48Er/2715/2011-112 zo dňa 06.02.2023 ako uznesenie závislé od odvolaním napadnutého uznesenia v zmysle § 379 písm. a) CSP a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

24. Úlohou súdu prvej inštancie preto v ďalšom konaní vzhľadom na doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie oprávneným zo dňa 19.01.2016 bude opätovne posúdiť, či spotrebiteľská zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, na ktoré nebolo v základnom konaní zmenkovým súdom prihladené (prípadne nebolo prihladené na obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky alebo rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom) a v prípade, ak súd dospeje k záveru, že takéto neprijateľné zmluvné podmienky v neprospech spotrebiteľa existujú, je povinný posúdiť kvantifikovateľnosť a oddeliteľnosť jednotlivých nárokov, ktoré sú svojou povahou neprijateľné, a preto sa im súdna ochrana nemôže poskytnúť (uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 6CoE/5/2022-84 zo dňa 04.05.2022). Až následne je oprávnený rozhodnúť o zastavení exekúcie podľa ust. § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku resp. v prípade ak nebude daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m), rozhodne súd o pokračovaní exekúcie v zmysle § 243f ods. 6 Exekučného poriadku.

25. Pokiaľ ide o prípustnosť odvolania proti uzneseniu o zastavení exekúcie podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku, odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 511/2022-42 zo dňa 15.03.2023. V tomto konaní sa sťažovateľ ústavnou sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Okresného súdu Košice – okolie a Krajského súdu v Košiciach. K porušeniu týchto práv malo dôjsť tým, že Okresný súd Košice – okolie exekúciu zastavil podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku, keďže oprávnený nedoplnil návrh na zastavenie exekúcie podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku v zákonom stanovenej lehote, t.j. do 22.01.2016. Sťažovateľ proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal odvolanie, o ktorom odvolací súd rozhodol tak, že odvolanie odmietol, keďže smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné. Odvolací súd bol názoru, že ani Civilný sporový poriadok ani Exekučný poriadok voči rozhodnutiu o zastavení exekúcie podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku odvolanie nepripúšťa. Ústavný súd však v náleze konštatoval, že podľa § 357 písm. a) CSP je odvolanie prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zastavení konania, pričom táto osobitná konštrukcia prípustnosti odvolania sa vzťahuje aj na zastavenie exekučného konania a nie je správny výklad, podľa ktorého sa mal použiť § 355 ods. 2 CSP. Uznesenie okresného súdu je rozhodnutím súdu prvej inštancie o zastavení konania a na tom, že proti nemu je prípustné odvolanie, nemení nič ani to, že ide o uznesenie v exekučnom konaní, keďže od 01. júla 2016 niet takej normy, podľa ktorej odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu v exekučnom konaní,

ak Exekučný poriadok neustanovuje inak. Ústavný súd tak uzavrel, že vo vzťahu k uzneseniu okresného súdu bolo možné podať odvolanie, ktoré je prípustné, sťažovateľ túto možnosť aj využil a krajský súd bol povinný toto odvolanie pripustiť a následne z hľadiska uplatnenej odvolacej argumentácie preskúmať.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).